

LUPȚA

Apare în fiecare zi de lucru.
Abonament: 1 an 24 cor., 6 luni 12 cor.,
3 luni 6 cor. — România: 1 an 40 cor.
— Telefon Nr. 47—82. —

... .. APARE
sub direcția unui
comitet de redacție.

Redacția și Administrația:
BUDAPESTA, VII., István-ut 11
inserțiuni după învoială.
Scrisori nerancate se refuză.

Croații și regulamentul Camerei deputaților.

Chestia cu tariful vamal autonom ține în mișcare casa deputaților din Budapesta.

Toate chestiile, ce interesează țara întregă, ajunse pe mâinile politicienilor maghiari, șoviniști, unilaterali și intoleranți, produc certe, nemulțumiri și confuziune în viața popoarelor.

Tariful vamal, ar fi o chestie exclusiv și curat economică. Și totuși în mâna acestor politicieni devine obiect de mari certuri și de adâncă neîncredere.

Mai înainte de toate, tariful vamal nu este autonom. E comun cu Austria. Autonom se numește, numai spre mulcomirea kossuthiștilor naivi și proști, cari văd în tipăriturile despre tariful vamal, un mare succes național maghiar, față de Austria.

Faptul e, că tariful e comun, cu Austria, numai cât sunt arătate și în limba maghiară, aceleași poziții de vamă; cari în Austria sunt arătate în limba nemțească, boemă, etc. Încolo, linia de vamă e comună, adecă nu e cordon în jurul Ungariei, sau să zicem, în jurul țărilor de sub coroana Sf. Ștefan, ci această linie e în jurul monarhiei întregi habsburgice, împreună cu provinciile ocupate, Bosnia și Herțegovina. Vama nu o culeg agenții Ungariei, ci oficiile vamale comune.

Se vede deci lămurit, că numirea de tarif vamal „autonom“, e o frază goală.

Însă politicienii ideii de stat național maghiar știu să încurce lumea și țara și cu această chestie vamală.

Dacă n'au putut eluipa nici-un favor sau emolument real, față de Austria, se răzbuună asupra Croației, care în tariful vamal dispăre de pe fața pământului, ca și cum nici n'ar fi, și interesele ei economice nu numai că nu sunt considerate, ci sunt de-adreptul primejduite.

Administrația căilor ferate, comerțul maritim, industria croată, comerțul croat, agricultura croată, sunt lucruri nebăgate în seamă.

Asta îi doare pe Croați!

Pentru asta s'au pus la luptă parlamentară, rezoluți a împedeca inarticularea în lege a transacțiunii cu Austria.

E îndoios, dacă-și vor ajunge scopul. Mașina parlamentară maghiară vrea să le rupă rezistența, manifestată în obstrucțiune.

Dar, fie chiar să-și ajungă scopul, majoritatea parlamentară, coalițiunea, rămâne în inima poporului un dezgust amar și o decepțiune adâncă.

Iată, cum se împedecă dezvoltarea noastră economică, politică, națională!

Coalițiunea, cu guvernul, se gândesc, combinează, se sfătuiesc, ce și cum să facă, pentru înfrângerea obstrucțiunii croate.

Unii, mai violenți, mai nerăbdători, sunt de părere, că pur și simplu trebuie dați afară, cu pumnii, cu bătaie, cu deasila.

Alții, mai moderați, — vezi ce moderațiune maghiară! — vreau să recurgă la modificarea regulamentelor, cari regulează dezbaterile camerei deputaților.

Se tem însă, și totodată li e rușine. Se tem, pentru că modificând statutele, în senzul dorinței lor neastâmpărate, ca mâne poimâne se pot trezi, că regulamentul modificat se aplică în contra lor, a gălăgioșilor kossuthiști.

Li e rușine apoi, că, vezi doamne, ce va zice lumea, văzând că regulamentul se modifică numai spre împedecarea obstrucțiunii Croaților și a naționalităților, iară ei își rezervă toate drepturile, și toate armele de rezistență parlamentară, pentru vremea, când ei vor veni la strâmtoare.

Ce politică falză, neleală, și plină de ură și de invidie.

Numai ei singuri, kossuthiștii, să trăiască, ceilalți toți se piară și să se prăbușiască. Numai capriciile lor politice, numai interesele lor de clică și de partid să fie scutite. Incolo se peară lumea toată!

Asta-i patriotismul lor!

Elementele mai serioase văd falșitatea situațiunii, și își dau samă de urmări. De acea nu vreau să ducă lucrurile la extrem.

Între aceștia stă în linia primă președintele camerei Iuliu Iusth, care în mod vădit, cu cuvinte clare, a reprobabil ținuta volnică a vice-președinților Rakovsky și Návay explicând lucrul așa, că cel ce ține prezidiul, are dreptul de a conduce ședințele dietei și a interpreta regulamentul camerei. Ținuta lor însă nu este nemotivată pentru alții, cari eventual ar tâlcui și ar aplica altfel regulamentul.

Contrazicerea și neconsistența resonamentului se vede cât de colo, însă numai așa s'a putut evita conflictul personal, ce amenință de pe un moment pe altul.

O criză presidială ar fi fatală pentru coalițiune, în momentele de față, de acea se nizuiesc mulți a o ocoli cu cu tot prețul.

De aceea, firește, nime nu-și aduce aminte, să resolve chestia în spiritul libertăților publice, conform intereselor mari și vitale, ale popoarelor, spre liniștirea spiritelor, ca drepturile se fie salvate, și toate puterile și energiile popoarelor, negenate și neîncătușate, libere și intensive, să lucreze pentru binele de obște, în interesul culturii, a civilizațiunii, a înfrățirii popoarelor!

Domnia dreptății! Când va veni stăpânirea ta?

Intrigi politice. Ovreiașii dela zierele maghiare fac adevărat sport din multe chestii mari și serioase, cari ating viața noastră publică.

Așa «Pesti Hirlep», în numărul de ieri aduce, ca știri senzaționale, că partidul naționalist dietal, pe cale particulară a informat guvernul despre ținuta politică a deputaților, apoi, că părintelui Lucaciu i-ar fi pus în vedere o frumoasă mitră episcopicească.

N'am fi reflectat la astfel de apucături, și nu le-am infiera, dacă nu am avea trista experiență, că sunt și oameni, cari se lasă a fi aduși în perplexitate și a fi clătinați prin informațiuni. Felul acesta în convingerile lor cele mai bune. Tactica dușmană se întemeiază doar' pe adevărul «Semper aliquid haeret».

Ar trebui să instituim un birou de informațiuni, care zi de zi să desmintească, să rectifice știrile, născocirile, invențiunile ziarelor străine.

Știrile aduse de «Pesti Hirlep», la primul moment se arată de informațiuni tendințioase, menite se aducă zăpăceală și încurcături.

Lumea serioasă știe, că clubul nostru naționalist își ține consfăturile sale, la vreme, și când interesele partidului o cer aceasta. Din aceste consfătuiri se dau buletinele de informațiuni și nimenea nu dă nici guvernului, nici ziarelor maghiare nici un fel de informațiune particulară, sau cum se zice, pe cale particulară.

Ce să zicem de episcopia oferită părintelui Lucaciu?

Nu e lucru nou și de multe ori s'au oferit părintelui Lucaciu oficii și demnități.

Primitu-le-a? Știm cu toții, că le-a refuzat, pentru-că părintele a dat dovezi destule, că nu la favoruri personale râvnește, ci luptă pentru revindicarea drepturilor naționale, pe baza principiului de egală îndreptățire.

Dacă fruntașii noștri ar vrea politică de căpătuire, ușor ar putea se încapă la oficii de stat, distinse și bine plătite.

Să-l vezi pe Dr. T. Mihali fișpan în Ciongrad, ori Dr. A. Vlad fișpan în Bereg, ori Vasile Goldiș consilier în ministrul de culte, ori Dr. Șt. Pop președintele la Inalta Curte de Casație, etc. etc.

Vor fi ele actuale odată și combinații de aceste.

Dar a ne gândi la ele și a le primi fără a se ajunge mai înainte la o deslegare echitabilă și dreaptă a chestiei naționale, a condițiilor de viață liberă și prosperă națională pentru întreg poporul nostru din această patrie, — aceasta ar fi o deraiare dela întregă direcția noastră politică de până acum, ar fi o învalificabilă tradare.

Nici părintele Lucaciu, nici alții dintre acei, cari sunt puși prin voința și prin sentimentele poporului, ca să ne păzească și să ne conducă destinele politice — nu vor pricinui această durere și rușine a celor, cari și-au pus încrederea într'înșii.

Apucăturile și intrigile dușmane urmăresc numai scopul de a ne turbura pe noi și de a ne încurca rândurile.

DI Alexandru Mocsonyi contra „frigorilor de apropiere“. „Drapelul“ publică următoarea importantă scrisoare, pe care ne vedem îndemnați a o reproduce:

Te rog să declari în „Drapelul“ că nu corespunde adevărului aserțiunea „Tribunei“ din N-rul 242 că la spatele cunoscutei acțiuni de împăciuire a d-lui Dr. Emil Babeș ași sta și eu.

Eu stau departe de această acțiune și o consider de o greșală politică. Nu pentru că n'ași dori din toată inima o împăciuire a contrastelor naționale atât de regretabile, ci pentru că o asemenea inițiativă ar trebui să pornească dela bărbății de stat conducători. Până când se ține însă în aceste cercuri la punctul de vedere al intransigenței rigide, nu poate fi nici vorbă în mod serios de o aplanare a acestor contraste.

Ei bine a vorbi despre o idee atât de serioasă cum este ideea împăciuirii pe un timp când despre așa ceva în mod serios nici vorbă nu poate fi, înseamnă nu a propaga ci a compromite această idee. Și aceasta e fără îndoială o greșală

politică. Se înțelege o greșală care — după ce nu trag la îndoială intențiunile curate ale d-lui Babeș, — are să se pună numai în socoteala naivității lui politice.

Te salută

al D-Tale
Alex. Mocsonyi.

„Cea mai nouă perversitate politică“, — după dl dr. Emil Babeș — ar fi: «înfrățirea croato-română», despre care dl E. Babeș «nu crede că ar fi văzut lumina zilei, dacă Românii din Croația de când-va mai trăiau până în ziua de astăzi. Dl dr. E. Babeș mai știe, că: «această împrietinire de arme nu e numai un tablou fantastic al politicei, ci e fapt real împlinit».

Trebue să dăm cea mai categorică demințire «celei mai noue perversități politice» inventate prin dl dr. E. Babeș, de vreme ce nu există nici o «împrietinire de arme» între români și croați, cu toate că s'ar fi dorit aceasta.

Mai adăogăm, că afirmațiunea dlui dr. E. Babeș a apărut în cadrele unui articol din «Telegraful Român» și că ne mirăm de acest lapsus, care nu numai că nu are nici un temei în vre-un «fapt real împlinit», dar nici nu face nici un serviciu bun, nici expunerilor sau scopurilor dlui Babeș, nici altora.

O bună observație cetim în „Tribuna“ la articolul din „Tel. Rom.“ al dlui dr. E. Babeș, care se pare că ar dori să ne vază în luptă alături de guvern și contra croaților. „Tribuna“ răspunde dlui Babeș prin o scurtă întrebare:

„Are dl Babeș indicii că guvernul ar fi dispus să se razime pe noi în lupta contra croaților, ori, că dupăce i-a răpus pe slavi, nu ne-ar îmblăți pe noi tot cum ne îmblățește și azi?“

Socialiștii români la lucru. Secțiunea română din comitatul Arad a partidului socialdemocrat convocă al treilea congres («sfab») socialdemocrat român pe zilele de

25, 26, 27 Decemvre în casa orașului din Arad. Programul: 1. Raport asupra mișcării. 2. Lupta pentru votul universal. 3. Organizația economică și politică. 4. Pressa mișcării socialiste. 5. Alegerea comitetului conducător. Propuneri. Din fiecare comună românească sunt chemați la congres câte trei delegați; iar din orașe câte cinci.

„Szózat“ și „Hymnus“ în școalele românești. Scrisesem despre o nouă pornire observată la Săliște, zăpăcindu-se copiii cu „Szózat“, „Hymnus“ și alte lucruri de priosos. Ni se scrie acum, că s'ar fi dat nu de mult probabil tuturor școalelor din archidieceză o instrucție dela consistorul din Sibiu, în care, în urma oarecărui ucaz al contelui Apponyi, elevii tuturor școalelor și ai celor cari nu au nici un ajutor dela stat — vor trebui să învețe să cânte „Szózat“ și „Hymnus“ începând din clasa a IV-a.

În felul acesta nu ar mai fi vorbă de o păcătoșenie specială din partea corpului învățătoresc dela școala noastră din Săliște, ci de o nouă pacoste ce se v'a descărca peste toate școalele noastre. În amintita ordinațiune se mai impune învățarea limbei maghiare în proporții hămisite cari trec preste marginile ori-cărei posibilități.

Ne surprinde numai, că din nici o parte nu ni-s'au trimis până acuma ordinațiunile cu pricina, ca să putem fi orientați asupra noilor primejdii, ce vin preste noi.

ROMÂNIA.

Aniversarea căsătoriei
M.M. L.L. Regale.

Cu ocaziunea aniversării a 38-a a căsătoriei Maiestăței Sale Regelui și a Reginei, care s'a serbat Vinerea trecută în cea mai mare intimitate, dl P. S. Aurelian, președintele senatului a trimis următoarea telegramă de felicitare:

Cu ocaziunea aniversării căsătoriei Ma-

FOIȚA ZIARULUI „LUPTA“.

Inmormântare.

În grădină, astăzi, nu mai vezi un flutur...
Văduvioare triste, florile își scutur
Foile... Găteala cu culori pestrițe
Nu mai li se cade... Biete romanițe,
Ar fi sacrilegiul să purtați rochi albe
Și la gâtul vostru aurite salbe!
Și nici voi, garoafe, nostime vădane,
Purpuria fuste cu crețe volane!
Roză voluptoasă, elegantu'ți port
Ar fi o sfidare ntr'un convoiu de mort!
Maci aprinși ca dorul, blânde violete,
Ale voastre haine ar fi indiscrete!
Și nici crini în mantă de atlas cu fir
Nu pot să 'nsoțească pân' la cimitir
Pe sermanii fluturi!... Căci, vai, morți sunt
mirii
Ce n'au dat întâiul fior al jubirii...

Haide, flori stînghere, lepădați tot ce e
Pe voi vanitate și lux de femeie,
Și învăluite în cernit vestmînt
Duceți-v'amanții pînă la mormânt!
Zdrobitoarea jale care vă sugrumă

Din ochi vă va stoarce lacrimi reci de
brumă;
Vântul lui Octomyre, meșter lăutar,
Șuera-ya 'n nău-i marșul funerar.
Pe când, — soli ai morței, ciocli 'ngrozitori,
Purta-vor coșciugul sumbrul stol de ciori
Către lumea 'n care e 'mpărat Nimicul!...
Vulgu-o să se mire că în cale dricul
Merge pe chilimuri scumpe de petale,
Și n'o să 'ntăleagă
Că voi așternut-ați ieri pe calea 'ntreagă
Sufletele voastre veste de dé jalé!

GEORGE RANETTI.

La gura sobei.

Schiță.

(Urmare).

Deodată tresări din tot corpul ca scuturat
de cineva, trezit de un zgomot de vorbe,
ce răsbîia înăbușit de afară și de scârțitul
clanței dela porțiță. Pe urmă se auziră pași
greoi și câteva umbre se zăriră întunecând
pe rând ferestruica dinspre stradă albită
de razele lunii.

Apoi o ciocănitură la ușă:

«Acasă ești vecine Dumitre?»

— Suntem și pe acasă!» răspunse bă-

trânul proptindu-și cu amândouă mâinile
ghenunchii și îndreptându-se să se ridice.
— Au... aulio..., trăsните-ar D-zeu șoldină,
să te trăsniască», se văeta bătrânul,
pe care oasele muncite și roase de răceală
de abia-l mai slujiau și trecu de trase zăvorul.

O undă rece-i lovi obrazul și după ea,
au intrat cu zechile pe umăr câți-va vecini,
oameni de omenie, cari veniau să-și
omoare vremea în poveste la badea Dumitru,
că-s lungi nopțile de iarnă, cât
plutele de lungi, muierile se duc în șezătoare,
iar ei vin să mai descoasă ale vremuri.

«Bună sara și-n casă» — ziseră pe rând
creștinii și lăsau lângă sobă câte-o buturugă
strașnică de lemn, ca să nu arză omul
din al lui, că-i bătrân și fără vite și pentru
el e greu să întinză la cioaclă, că numai e
de douăzeci de ani.

— Bună să vă fie inima, dar care mai
sunteți?» — întrebă bătrânul căutând să
le vază la toți fața la lumina flăcării din sobă.

— Tu erai Colace? Gîndeam, că-i finu
Brustur — roști el și așezându-se iarăși
pe cojoacă și întinse mâinile la flacăra și
începu a-le freca una de alta.

iestăților Voastre, vin a Vă presenta în numele senatului cu cel mai profund respect cele mai călduroase felicitări și rog ca bunul D-zeu să Vă dea o viață lungă spre fericirea României.

M. Sa Regele a binevoit a răspunde prin următoarea depeșă:

Regina și Eu, viu mișcați de bunele voastre urări, vă mulțumim din toată inima pentru această nouă probă a sentimentelor călduroase, pe care Ni-le exprimați la fiecare ocaziune.

CAROL.

Boala regelui Carol.

Ziarele străine, în deosebi cele maghiare, aduseseră mai toate vestea, că boala M. Sale Regelui s'a agravat.

Față cu aceasta, aflăm din ziarele mai serioase din România, că M. Sa ia parte activă la rezolvirea diferitelor agende și se întreține destul de dese ori cu miniștrii săi asupra afacerilor de stat.

Adunările de protestare ale cărciumarilor din România.

Abia s'a lătit știrea, care umple de bucurie toate inimile nobile românești, că adică guvernul român se nizește a pune toate stavilele posibile alcoolizmului, care boală roade fără cruțare rădăcinile viguroasei țărâtimei române din regat și lipitorile de cărciumari cari în mare parte au cauzat mizeria țărânului, sar cu toții ca mușcați de șearpe să-și apere păcatele și țin cu toții, «adunări de protestare», cu «deviza» obraznică: că în numele «humanizmului» să li-se dea voie a-și continua și mai departe neconțurbați trebușoarele.

Astfel de adunări au ținut în București, Ploiești, Sinaia, Brăila, Craiova și Buzău.

Credem, că guvernul român nu va da atențiune acestei «clase», de tristă aducere aminte.

Dela societatea culturală „Steaua“.

Comitetul societății culturale «Steaua», s'a întrunit Vinerea trecută în localul adi ministrației domeniilor coroanei din strada Știrbey-Vodă.

După-ce s'au luat la cunoștință raportul d-lor Ioan Kalinderu și Spiru Haret, comitetul a decis să dea 110 fr. învățătorului Rădulescu-Codin, pentru opul său «Comoara Poporului», 260 franci pentru revista Vulturul și alte scopuri culturale.

Comitetul a mai decis publicarea unui portret al lui Mihaiu-Viteazul precum și editarea lucrării «Românii și Dacii» a d-lui Ioan Lupaș și a dat spre tipărire operatul «Românii de peste munți».

Adunarea societății pentru fond de teatru.

Adunarea societății pentru fond de teatru sa ținut în 17 și 18 Nov. st. n. în frunțașă comună Cohalm. Anul acesta însă adunarea a fost mai mult de caracter local, poate de aceea, că s'a ținut așa de târziu, când publicul e ocupat cu altele. Dar tocmai aceasta și întâmplările politice, atât din capitală, cât și din provincie, țin ocupată mintea publicului în altă direcție, așa că adunarea societății pentru teatru român a trecut fără zgomotul obișnuit până acuma.

Sâmbătă, în 16 Nov. la orele 5 și jumătate p. m. au sosit cu trenul despre Brașov membrii comitetului: V. Oniț, vice-președinte; Dr. Băga; Dr. Vecerde; G. Dima și vro 30 de membri ai corului bisericesc. La gară au fost întâmpinați de un public numărös.

Cătră sară au sosit și V. Goldiș, deputat dietal, Dr. Dobrin, precum și mulți frunțași din împrejurime. Sara a fost o mică întrunire în sala hotelului «Schlosser».

A doua zi în 17 Nov. st. n. s'a oficiat

un parastas pentru răposatul președinte al societății Iosif Vulcan, atât în biserica ortodoxă, cât și în cea gr.-catolică.

La 12 ore s'a ținut prima ședință în sala cea veche de gimnastică. Lume a fost multă. Cuvântul de deschidere la ținut dl V. Oniț, care aproape întreaga vorbire o dedică fostului președinte. A mai vorbit părintele Buzea și Bercan. Apoi dl Goldiș a luat cuvântul ca reprezentant al Asociației culturale din Arad. Se cetește și o disertație a d-lui Valer Braniște, care ne putând fi prezent, o cetește dl Victor Braniște, redactor la «Gazeta». Ședința s'a ridicat la ora 1.

Donațiuni pentru „Muzeul Asociațiunii“.

Apelul ce l-am făcut în articolul „Cinstea față de trecut“, publicat în „Tribuna“ din Arad și reprodus aproape de toate ziarele noastre, a avut un oare-care echou în public.

Dl Vasile Cetățian, paroch în Subcetate (comit. Hunedoara) a dăruit „Muzeului Asociațiunii“ diploma nobilitară a familiei Cetățian liberată de George Rákoczy, Principele Ardealului. Dl Cetățian a însoțit diploma și de o schiță genealogică a familiei până în ziua de astăzi.

D-na Constanța Barcianu din Sibiu mi-a făgăduit, că îmi va pune la dispoziție, pentru „Muzeu“, corespondența și o parte din manuscrisele familiei de cărturari Barcianu din Rășinar. Se știe, că în această familie s'au păstrat lucruri de însemnătate. Intre multe manuscrise se găsesc și „Învățăturile lui Neagoe Basarab“, într-o copie necunoscută până acum, pe care de prezent o studiază dl profesor Ion Bogdan dela Universitatea din București.

«Frig bade Dumitre», zise Colac pe când ceilalți trăsese răița și se puseră șir în gura sobei cu coatele pe ghenunchi, și cu ochii în bătaia flacărei.

— Asta-i frigul găinilor, — grăi bătrânul pregătindu-și pipa, căci văzuse pe vecinu-său Toană că trăsese jăscăul umflat coala, parcă era un pui golaș.

— Fă-mă c'o lulea vecine, că de-o vrea Sfântul, pân or da frunzele la vară un sac î-ți dau și eu.

Toană viri două degete în jăscăul sprijinit de palmă și scoase o încărcătură bună pe care i-o întinse lui badea Dumitru:

«Am iernat și cu frunză, de mi-se făcuse zgură pe gât, nu-știu, câți ani or fi deatunci că să încuibase o sărăcie în țară de și boerii mîncău pită neagră, nu altceva».

Lui Dumitru îi scîlpeau ochii de bucurie. Pentru el o pipă de tabac era ca un galben. Il adună deci cu grijă din palmă să nu se piarză un fir, îl îndesă în pipă și punând un jar deasupra, închise capacul de tinichea galbenă cu găurele. luă țeava între dinți și începu a pocni din buze, dând cu cruțare drumul la câte un rotogol de fum, pe care-l ținea întii să-i tîmîie gura.

Ce frunze vecine Toană», începu badea Dumitru, tocmindu-se pe cojoacă, că să-și

găsiască culcușul, căci i se deslegase limba, cu frunze iernezii ca un pașă, șmacul numai e o țiră mai moale și cam pișcă la limbă, dar eram pe niște dealuri la Măilan, când cu bătaia cu talianu; ni-se gătase tăbacu de trei zile și nu era o tufă, să dai un galben și ști cum ne-amăram gura? Hm! Cînd mi-aduc aminte și azi scuipe. In vară bagseamă, că se țineau oi pe acolo și tot pămîntul era presărat de... bombonele și le frecam în palmă, că erau uscate ca praful și ne umpleam pipa, auzi? De-oi minți să n'am parte, să mă mișc de pe cojoacă asta! Așa am pățit!».

«Apoi ce-i mai rău în lumea asta ca lipsa! grăi Toană, scărpinându-se sub căciulă, pe când Colac și ceilalți începură a țîțai din limbă, mirându-se:

«Și zi cu d'alea trăiați în bătaie!..... Măi, măi ce minune mare!».

— Așa zău!» întări bătrânul. Dar frig, dar ger, nu de trai, de moarte nu altceva. Când voi spune că s'au aprins doi inși de frig, nu m'eți crede și uite așa-i, cum vă spui!».

«Aprins?» întrebare mirată cei de față.

— Aprins!» grăi bătrânul hotărât în vorbă — ardeau uite, cum ard tăciunii ăștia! —

«Păi cum nene Dumitre», întrebă Colac mirat, căci asculta cu gura căscată minunățiile ăștea, pe care și povestitorul le credea.

— Stătusem două zile și două nopți, cum vă spusei, pe dealurile alea pustite dela Măilan, un frig, un îngheț de plesneau lemnele în pădure. A treia zi pe-o coastă, cum ar fi aci coasta Vulpoiului, aleanul ridică flamură albă.

Punem puștile jos și iată că răsar de după culme doi talieni cu năframă albă în băț. Era o solie dela dușman. Trecem doi inși, eram eu și cu Frecu, cu un băiat al hoțului, al lui Tălăiță, frate cu lungul ășta, cu Tănase și le eșim înainte:

— Halt! strigă Frecu, că era căprariu, ce-i cu voi? Aia că capișo, că necapișo, îi luăm frumos între puști și hi cu ei de vale la cort unde era Ștabu. Aci cald, foc ca în casă și țistii ai mari și ghinararii toți lung'iți pe jos, pe nește lepedeauă, ce lepedeauă, și beau la vin d'ala c'un sfant paharul.

(Va urma.)

George Stoica.

Dela d-na väd. Aurelia Vulcan am mai primit ulterior scrisori prețioase dela Alexandri, T. L. Maiorescu, Bariț etc. Indată după-ce voiu termina cu aranjarea corespondenței și manuscriselor primite dela d-na Vulcan, voiu publica o amănunțită dare de seamă asupra acestei prețioase donațiuni. O parte dintre scrisorile mai vechi sper, că vor putea apărea chiar în Nr. 1 din „Transilvania“ pe 1908.

Sunt informat că și d-na väd. Dr. L. Rațiu va termina în curând cu selecționarea și aranjarea corespondenței rămase dela fericitul d-sale soț, fostul șef politic al neamului nostru din Ardeal. D-na Rațiu dorește să facă un dulap special pentru această corespondență și astfel să o dăruiască „Muzeului Asociațiunii“.

M'am adresat și câtorva persoane particulare, rugându-le să se intereseze de anume corespondențe. Sper, că voiu avea un rezultat îmbucurător. Un însemnat sprijin așteaptă „Muzeul Asociațiunii“, în adunarea acestor mărturii ale trecutului, dela membri secțiunilor științifice — literare, cari în cercul lor de cunoștințe pot aduna un material foarte bogat.

Aducând mulțumiri și pe această cale celor ce au binevoit a răspunde la apelul ce l'am făcut, mă adresez din nou tuturor celor cari cinstesc trecutul nostru să binevoiască a aduna și a trimite „Muzeului Asociațiunii“ (Sibiu, Strada Morii Nr. 6), tot ce cred, c'ar putea contribui la cunoașterea vieții noastre culturale, artistice și politice din trecut și prezent.

Oct. C. Tăslăuanu,
secr. al Asociațiunii.

Conflictul între Justh și vicepreședinți.

În vreme ce în sala de ședințe volnicile lui Rakovszky se țin lanț, afară, în culoare se dă o luptă înverșunată. Se petrec scene cum n'a mai văzut parlamentul ungar.

Președintele Justh, referindu-se la atitudinea kossuthiștilor manifestată în ședința de ieri, când au demonstrat lui, de câte ori a chemat la ordine pe câte un deputat kossuthist, — a făcut niște declarații atât de energice, atât de aspre, încât în câteva clipe s'au adunat în jurul lui mai bine de o sută de oameni.

Justh și-a făcut declarațiile cu glas atât de înalt, încât cuvintele lui se auziau până în cele mai depărtate colțuri ale parlamentului.

«Eu apăr sfințenia regulamentului Camerei și dacă se vor repeta scenele de ieri, am să-mi trag consecvențele și ca simplu deputat voi continua să-l apăr. N'am luat cuvântul dela deputații croați, fiindcă au vorbit în chestie, iar regulamentul nu-ți dă dreptul să iai cuvântul unui deputat, dacă repetă cea ce a spus altul. Să rămân singur și singur voi apăra sfințenia acestui regulament, care e singura noastră garanție. Dacă a fost acum câțiva ani un președinte, care a violat regulamentul, nouă nu ne este permis să facem același lucru, fiindcă noi ne-am născut din cenușa regimului trecut».

Cuvintele președintelui, rostite cu glas stentoric, au răsunat cu putere în culoare. S'a pornit o ceartă cumplită. Un caos de voci și strigăte. Eber Antal a dus isonul atacând pe Justh. Alți deputați au luat apărarea președintelui, declarând, că înfrângerea obstrucției croate nu e chie-marea președintelui, ci a guvernului.

Declarațiile lui Justh merg din gură în gură. Lui Szmrecsanyi i-se raportează, că Justh ar fi zis: «Cea-ce face acum Rakovszky în Cameră, nu mai e procedeu cinstit. Cu forța ar trebui înlăturat din scaun».

Szmrecsányi se apropie de un grup de deputați și izbucnește:

«Justh nu s'a purtat așa, cum trebuie să se poarte un președinte. Declarațiile lui sunt un procedeu de bandit (betyártempó). Dacă e beat sau nebun, să nu vină în parlament».

Culoarele sunt în fierbere. Rakovszky Béla, fratele vicepreședintelui Rakovszky, zice, că acest conflict trebuie aplanat pe cale cavalierească. Gazetarii aleargă dela grup la grup, în fiecare colț sunt adunați 10—15 de deputați, cari discută agitat.

Justh i-a chemat pe gazetari în cabinetul său, unde s'a stabilit în mod oficial textul declarațiilor făcute de Justh (așa, cum le publicăm și noi).

Prin incidentul de azi criza președinției a intrat într'o fază și mai gravă.

Scenele aceste au durat mai bine de un ciaz și au fost viu comentate în cercurile guvernului.

Alegerile pentru congregații.

Izbândă.

Primim următoarea telegramă din Timișoara:

La alegerea membrilor congregaționali din Buziaș au fost aleși: Ioan Pepa, protopop, Emanuel Ungurean, avocat, dr. Aurel Cosma, avocat, Romul Cărăbașiu, directorul băncii „Timișana“.

Caraș-Severin.

După cum cetim în «Drapelul», rezultatul alegerilor congregaționale în Caraș-Severin a fost următorul:

În Lugoj au reușit 2 naționaliști în circumscripția a II-a. În circumscripția I-a nu au fost candidați naționaliști, de oarece Românii sunt în minoritate, iar în circumscripția a III-a naționaliștii au căzut cu 24 de voturi.

Au reușit naționaliștii: L. Miulescu comerciant și V. Popovici preot în Prigor, Ion Brnzei preot și Ion Bihoi preot în Bozovici, Ion Vidu învățător din Lugoj în Coșteiu, Dr. M. Grosșian adv. și Dr. L. Cigarean adv. în cercul Secaș, Petru Belu preot în cercul Gavoșdia.

«Drapelul», de unde împrumutăm aceste informații, spune, că: «din datele, ce ne stau până acuma la dispoziție, nu ne putem forma încă nici o părere despre rezultatele luptei, care în multe locuri a luat dimensiuni neobicinuit de mari».

Noi ne temem, că părerea aceasta va fi deprimătoare. Dar în sfârșit — se pare, că s'au adunat atâtea păcate între noi, în cât va fi lucru mai bărbătesc și mai salutar a le privi drept în față, decât tot să le evităm, ori chiar să le ascundem.

BULETIN PARLAMENTAR.

„Iți i-au cuvântul!“

Ședința dela 20 Noemvrie n.

Pretutindeni, în culoare, în sală, nu e vorba, decât de conflictul dintre președinte și vicepreședinți. «Formula», că președintele și vicepreședinții au voie să interpreteze regulamentul Camerei cum lui îi place, stârnește în toate cercurile nepreocupate înstrăinare și uimire.

Două regulamente! — aceasta e esența «formulei». În legătură cu acest conflict se vorbește și de dimisia lui Justh și înlocuirea lui prin Holló Lajos, redactorul-șef al ziarului «Magyarország».

Conflictul între președinte și vicepreședinți e într'adevăr grav și nu se va putea aplană ușor. Demisia lui Justh, însă, ar fi urmată și de repășirea lui din partid. Iar cu Justh ar repăși și alți 20—30 de inși.

În culoare, croații citează din ziarul ședinței de ieri întreruperile făcute de kossuthiști. Nici nu se mai indignează. Sunt obișnuiți la bătăranile aceste. Eber a strigat: «Sezi! Nu am venit să jucăm comedie!» — Markos: «Trebuie scoși cu forța!» — Lázár Pál: «Saltimbanci!» — Sümegi: «Din Viena primesc poruncile!» — Visontai: «Nu mai tolerăm lucrurile aceste!» — Hoffmann Ottó: «N'au rușine! Trebuie să-i scoatem din parlament!» și mulți alții, care de care mai bătăran, mai fără gust.

*

La orele 10, când se deschide ședința prin vicepreședintele Rakovszky, în sală nu sunt, în afară de croați, cari s'au înfățișat și de astădată în număr «complet» — nici 30 de coaliționiști.

După verificarea procesului verbal al ședinței de ieri și citirea adreselor sosite la Cameră, se intră în discuția tarifului vamal.

Ca la licitație.

Primul orator la articolul VII e Dușan Popoviciu. La câteva minute e chemat la ordine. Intiașdată... Bizanținii guvernului aplaudă. Se vede, că prezidiază Rakovszky.

Lorkovici... e chemat la ordine întiașdată... a doua oră.. (O voce dintre kossuthiști: Infamie ce fac)... a treia oră și i-se ia cuvântul. Aplauze la bizantini.

Mazurani... întiaș dată... a doua oră... a treia oră și i-se ia cuvântul.

Tușkan... întiaș dată... a doua oră... a treia oră... și i-se ia cuvântul.

Zagoraț... întiaș dată...

Surmin... întiaș dată... a doua oră...

Novoselo... Nu zice nici cinci cuvinte și e chemat la ordine întiaș dată... a doua oră... a treia oră și i-se ia cuvântul.

Tactica croaților.

Înainte de a da cuvântul oratorului următor, Rakovszky face o declarație:

«Sunt învinuit că aplic regulamentul Camerei cu prea mare rigoare! Constat, însă, că deputații croați urmează o tactică nouă: toți oratorii, rând pe rând, repetă aceleași lucruri».

Bizanținii aplaudă, aruncă invective, croații tac și se anunță la cuvânt.

Muacevici e chemat la ordine întiaș dată... a doua oră...

Babici... întâiașdată... a doua oră... a treia și i se ia cuvântul.

Lăncinici... e chemat numai decât la ordine să nu facă introducere atât de lungă, nu anunțe despre ce va vorbi ci să intre chestie. Abia continuă; vine a doua și treia chemare la ordine și apoi i se ia cuvântul.

„Îți i-au cuvântul.“

Rakovszky nici nu-și mai motivează chemările la ordine abia începe oratorul croat, chiamă la ordine, sună, îl chiamă a doua oară la ordine și-apoi, fără multă vorbă, ace declarația:

«Îți iau cuvântul!».

Rakovszky sună clopoțelul, chiamă la ordine, bizantinii aplaudă, apoi ia cuvântul, când pe rând lui Bilici, Pribicevici, Grariovaț, Banianin.

«Atleții» partidului Kossuthist se preumblă între băncile lor și de câte ori se ridică un orator croat, zbiară, strigă: «A fost destul! Șezi! Să-i dăm afară».

Vinkovici, Vibanici, sunt și ei chemați la ordine, apoi li se ia cuvântul.

Supilo începe, e chemat la ordine, apoi i se ia cuvântul, fără orice altă îndrumare.

Votare nominală.

Discuția se încheie, dar articolul nu se poate vota, fiindcă croații au cerut votare nominală, care se amână pe mâne.

Se intră în discuția articolului VIII.

Se repetă cele petrecute la articolul VII.

Rakovszky chiamă la ordine întâiașdată, a doua oră, a treia oră și ia cuvântul oratorilor: lui Tuskan, Muzuranici, Zagoraț. Până la ora 12 a luat cuvântul la 19 croați. În două ore!

Și rând pe rând se ia cuvântul fiecărui orator. Unul singur măcar nu poate vorbi mai mult de trei minute. Muzuranici nu vorbește decât 1 minută și în vremea aceasta președintele de trei ori îl chiamă la ordine!

Un incident comandat.

Deodată se scoală Kossuthistul Hofman Otto și cere dela președinte să-i considere pe oratorii croați cărora li s'a luat cuvântul de renitenți și să trimită chestia lor la comisia de imunitate.

Rakovszky se umflă în penele legalității.

«Eu stau pe baza regulamentului Camerei, care — durere! — nu-mi dă dreptul să proced altminteri decât cum am procedat până acum. Eu am să aplic regulamentul cu cea mai mare rigoare, dar nu pot să-i trimit înaintea comisiei de imunitate, fiindcă deputații croați de câte ori li se ia cuvântul se supun.

Incidentul e încheiat, kossuthiștii aplaudă și

Licitația continuă.

Articolul VIII se termină în grabă, căci fiecărui orator i-se ia cuvântul.

Croații cer votarea nominală care se amână pe mâne, când — până acum — se vor ținea două votări.

Apoi se trece la articolul IX. Acelaș procedeu din partea președintelui. Intiaș-dată... a doua oră... a treia oră și «îți iau cuvântul!».

Discuția se încheie la orele 2 și jumătate. Mâne se va continua discuția la articolul IX și se vor face două votări nominale.

Interpelații.

Hajdu Frigyes interpelează în chestia judecătorului dela tribunalul din Lugoj Zakariás István, despre care dl dr. St. C. Petroviciu, arată într'un discurs rostit la proiectul de indemnitate, că s'a purtat brusc față cu un preot român.

Farkasházy Zsigmond interpelează în chestia lipsei de vagoane.

Ministrul președinte îi răspunde numai

decât. (Cu interpelația aceasta și răspunsul ministrului ne vom ocupa în numărul următor).

Dl St. C. Pop își dezvoltă interpelația în chestia atrocității dela Fersig. Interpelația e următoare

1. Are cunoștință dnii miniștri că la 6 Noemvrie 1907, în comuna Fersig (com. Sătmar), cu prilejul unei execuții pentru dare, un jandarm beat a străpuns cu baioneta, fără orice cauză, pe țaranul din Fersig Zaharie Pop alui Costan?

2. Au cunoștință dnii miniștri că în urma acestui atentat văduva și patru copii nevrăstnici au rămas fără sprijin?

3. Au cunoștință dnii miniștri că această faptă nemaipomenită a stârnit indignare îndreptățită nu numai în comuna Fersig ci în întreg ținutul din jur?

4. Au de gând dnii ministri să porniască cercetare severă, mai bine zis să dispună ca cercetarea să se facă prin o comisie mixtă, din care să facă parte și judecătorul de instrucție al tribunalului competent, precum și reprezentantul orfanilor și al văduvei?

5. Are dl ministru de interne de gând ca văduva și orfanii să primească o despăgubire corăspunzătoare?

6. Are de gând dl ministru de honvezime ca vinovatul jandarm să fie pedepsit cu asprime și astfel să se dea o pildă care să împiedece săvârșirea de asemenea atentat?

Motivarea, în numărul viitor.

Ședința se ridică la orele 4 și 20 m. d. a.

Cronica externă.

Politica externă a Olandiei.

În ședința camerei Olandeze din 19 Nov. st. n., mai mulți oratori au criticat în termeni aspri ținuta neenergetică a ministrului de externe. Proiectul ce era la ordinea zilei, anume discutarea bugetului a fost amânat pe ședințele viitoare.

S'a criticat și ținuta delegaților trimiși la conferința de pace, căci n'am putut arăta nici un pic de spirit de inițiativă.

A luat apoi cuvântul ministrul Dr. Van Tech van Gondrian și a spus, că Olanda nu poate să se pue în fruntea altor state mari și dezvoltate, și nu poate să înceapă numai decât ori-și-ce.

Ținuta delegaților Olandezi a stat în concordantă cu stările politice prezente. În fine a respins acea idee lansată de unii, ca Holanda să încheie cu Japonia un contract în scopul păstrării neutralității. Scopul Olandei nu e ca să contracareze interesele Japoniei. Fostul ministru Baufort încă a spus, că prin aducerea neutralizării nu vom ajunge la nici un rezultat.

Călătoria secretarului de stat Taft.

Din Petersburg se face cunoscut, că secretarul de stat american Taft a sosit în Petersburg, venind din Irkutsk. În cercurile militare se interesează mult de Taft, de oare-ce e secretar în ministerul de războiu. Se crede, că scopul călătoriei e tot în vre-o chestie militară.

În contra străinilor.

Din Peking i-se telegrafiază ziarului berlinez „Tagblatt“, că din incidentul edificării linii ferate Cintau—Shangai a izbucnit o mișcare în contra străinilor, care se aseamănă foarte mult cu revoluția Boxerilor de mai anii trecuți. Se crede, că izvorul mișcării e faptul, că societățile de întreprindere europene și americane sunt mai mult favorite decât cele chineze.

După o știre mai nouă, 4 torpiloare americane sau îndreptat spre Shangai, iar 3 vapoare germane de război au plecat spre ținuturile amenințate.

Integritatea Norvegiei.

Ziarul „Dageus Nyheter“ publică contractul, care se referă la integritatea Norvegiei. Contractul constă din 4 puncte, dintre cari al 2-lea punct e însemnat și cuprinde următoarele: „Într'u cât integritatea Norvegiei, ar fi amenințată, statele contractante sunt constrânse în urma contractului, să dea ajutor Norvegiei la prima înștiințare din partea Norvegiei. Iar statul norvegian își poate apăra integritatea cu mijloacele cari le află mai potrivite“.

Punctul ultim al contractului stabilește valabilitatea contractului pe un termen de 20 ani. Dacă în decursul acestui restimp nu se abzice de vre-o putere, atunci contractul rămâne și mai departe în valoare. Ori și care putere poate să nu mai figureze ca parte contractantă, dacă înainte de expirarea contractului cu 5 ani, face cunoscut celorlalte puteri, eșirea din contract.

Acest contract permite Norvegiei, ca în interesul păstrării integrității sale, să încheie contract aparte, deosebit, cu Svedia ori Dania.

Stările din Rusia.

După cum anunță ziarele din Proscurov (Podolia), ar fi fost mari demonstrații din incidentul judecării la moarte a celor 11 revoltanți. Sentința s'a executat în 16 Nov. st. n. 1907.

Prințul Nicolaevici în decursul unei plimbări cu automobilul pe moșia sa Siren, a fost atacat de mai mulți țărani. Norocire, că a fost apărat de cei doi generali, cari îl însoțiau. Țăranii au fost prinși, dar la luarea interogatorului au negat ori-ce esplicare.

— Totdeodată se face cunoscut, că în ziua deschiderei dumei a fost disordine și în unele școli superioare. Așa d. e. în Chiev universitatea a fost înconjurată de poliție, care cu această ocazie a arestat ca la 200 de studenți.

— În Petersburg încă au fost arestați doi studenți în drept, cari sunt acuzați, că ar fi luat parte la mai multe adunări revoluționare. Acei studenți sunt ascultătorii academiei imperiale, unde nu se primesc, decât numai fii privilegiați și membrii ai familiilor marcante din elita aristocrației ruse. Cazul acesta a produs mare senzație mai cu seamă în cercurile curții imperiale.

Rugăm pe m. on. abonenți ai noștri cari sunt în restanță, să binevoiască a-și achita abonamentele, ca să nu fim siliți a sistă expedarea foii.

FRANZ JOSEF Apă purgativă

ȘTIRILE ZILEI.

Mercuri, 20 Noemvrie n.

—Din cauza sf. sărbători de mâne, numărul ziarului nostru va apare numai Vineri seara la orele obicinute.

— Pentru trei-color. Citim în ziarul „Tribuna“ din Arad, că dl Eugen Nyéki, candidat de avocat, a fost pedepsit de judecătoria din Beiuș cu 25 de coroane amendă, pentru că ar fi purtat la pălărie o bandă cu tricolorul românesc. Dl Nyéki s'a apărat cu demnitate susținând, că roșu-galben-albastru nu sunt numai colorile României, ci colorile întregului neam românesc.

— **Hlinka în Viena.** Iată ce scrie un corespondent al ziarului arhișovist „Budapesti Hirlap“ despre preotul slovac Hlinka, care de prezent se află în Viena: „În 19 Noembrie marele „agitator“ a vizitat Camera austriacă, fiind condus de deputați-preoți bohemi. Timp de două ore a petrecut în Cameră, întreținându-se cu mai mulți deputați slavi și germani, cari îi dau mare atențiune.

Între alții și președintele Weiskirchner s'a întreținut cât se poate de afabil cu Hlinka, iar Hlinka i-a mulțumit pentru sprijinul moral, ce l'a dat cauzei slovace cu ocazia masacrului dela Cernova.

Tot în ziua aceea Hlinka și-a ținut și prima conferință, în sala reuniunii cehe, despre suferințele nefericiților slovaci, la care a luat parte și corespondentul ziarului, care însuși recunoaște, că Hlinka nu este un „agitator“ așa de „turbat“. El însuși a fost captivat de vorbirea blândă a preotului slovac, care mișcă inimile ascultătorilor cu vorbirea sa duioasă, descriind soarta nefericiților slovaci, ale căror școale sătești încă sunt aservite molohului șovinist.

Vorbirea, care a stors lacrimi, a fost ascultată de un numeros public, în care și multe persoane din înalta societate, între cari mulți deputați cehi.

Corespondentul ziarului „Budapesti Hirlap“ spune, că Hlinka ar fi adunat sume enorme pentru sprijinirea mișcării slovacilor din Ungaria.

— **Preot uitat de sine.** Primim dela un corespondent particular al nostru din Bănat următoarea știre regretabilă:

Preotul Pavel Șandru din Teregova în loc de a da exemplu de moralitate poporului său se pune și trage chefuri, lăpădându-și haina preotească, imbrăcând haine de paiață ori ce vor fi fost, și răcnind cântece ungurești: „Én vagyok egy bojtar legény“ și altele. Halal să-ți fie, cinstite părinte.

— **Intrecere cu mașini de sburat.** După ascensiunea nesuccesă a lui Santos Dumont, se telegrafează din Paris, că Santos Dumont a făcut din ceva o încercare și Farman care a parcurs un drum de 400—600 de metri.

Scopul lui era să câștige premiul Deutsch-Archideakon, care e de 50.000 franci.

Din Berlin se mai anunță, că căpitanul Hildebrand care a umblat prin America ca să se poată convinge despre valoarea aeroplanului fraților Wright s'a informat dela mai mulți martori oculari, ai ascensiunii din 5 Octombrie 1905 și a aflat că într'adevăr prin această invențiune problema aeroplanelor s'ar părea, că e pe deplin rezolvată.

Aeroplanul fraților Wright a făcut în timp de 38 minute un drum de 39 kilometri.

— **Frățietatea săracilor și a binefăcătorilor.** Sub devisa aceasta au ținut cerșitorii din New-York un congres. Resultatul consfătuirii e înființarea unei societăți, ai cărei membri vor însemna prin anumite semne secrete casele binefăcătorilor. Ce e mai interesant în toată treaba asta, membrii acestei societăți nu sunt tocmai săraci.

Din țara Jankee-lor cuibul atâtor planuri îndrăznețe ne putem aștepta la ori-ce originalități.

— **Halul universității din Sofia.** Se știe, că anul trecut universitatea din Sofia a fost închisă, din cauza grevei politice pe care au înscenat-o profesorii.

Universitatea s'a deschis apoi din nou, însă actualul corp profesoral e compus din elemente recrutate la întâmplare, fără nici o pregătire mai înaltă.

Așa d. e. conform interpelației deputatului Zanow, adresată Sobraniei „la universitate sunt înscriși cu totul 111 ascultători, dintre cari însă numai 16 au plătit didactrul, iar dintre profesori sunt unii, cari nici măcar bacalaureatul nu-l au.

Cele mai multe prelegeri sunt cercetate abia de 2—3 ascultători.

— **Cercetare disciplinară contra unui avocat naționalist.** Camera advocațională din Presburg a aflat de bine să se ocupe și ea Marția trecută de cazul avocatului slovac Ioan Valasek, care înainte de asta cu câțiva ani a fost pedepsit de către tribunalul din Neutra cu 1000 coroane amendă și un an temniță, din cauza unei vorbiri de program.

— **Femeie îndrăzneată.** Din Berlin sosește știrea, că în ședința ultimă a societății aeronautice o femeie cu numele Emma de Kwiewnate, având instrucția necesară, și-a luat angajamentul de a conduce însuși un balon.

— **Nouii demonstrații studențești.** Cu ocazia demonstrației aranjate de studenții italieni din Bologna în chestia ridicării unei noi universități italienești în Triest, au luat cuvântul și mai mulți profesori universitari susținând, că chestia universității din Triest e de o însemnătate europeană.

Apoi au plecat în șiruri spre consulatul austro-ungar, unde, spărgând cordonul militar postat în jurul consulatului, au demonstrat zgomotos, sfâșiind și arzând în semn de ostilitate un steag austriac.

— **Nenorocire în tipografia Athenaeum.** În tipografia „Athenaeum“ făcându-se reparaturi, s'au rupt azi, Marți grinzile, pe cari era așezată o mașină. Trei lucrători, cari s'au nimerit să fie sub grinzi, au fost turtiți și lășiți cu desăvârșire.

— **x Viitor de aur românimea are!** dacă numai dela comercianți români va cumpăra.

Cereți preț-curent românesc dela comerciantul român F. A. Degan din Fiume (Postafiok No. 163) căci vi-i trimit gratis. În el se află toți articli pentru bucătărie: 1 kgr. cafea fină numai cu 1 fl. 20 cr., 1 kgr. Tea aromatică numai cu 3 fl. 25 cr., apoi Ciocoladă efină, Fructe sudice, etc., cu preț redus. Spesele de porto la 5 kgr. el le plătește. Într'un pachet trimite și mai multe mărunișuri. Cine dorește a cumpăra efin și bine să grăbească. Toți câți au comandat au fost îndestuliți!!!

x Crucea sau steaua dublă electromagnetă R. B. Nr. 86967, care să bucură de renume în țara întregă, astăzi și-a sporit documentele de vrednică recunoștință cu încă unul, pe care îl dăm aici în întregime:

Prea St. Die Müller!

Scumpa noastră mamă suferă de 15 ani de dureri de stomach și reumatism, astă toamnă ajunsese într'o stare atât de tristă, încât nu mai aveam nici o nădejde, că va mai trăi, rămăsese pe ea numai osul și pielea, nu își putea mișca nici o mână sau picior, cu un cuvânt ajunsese ca un copil neajutorat. Crucea d-tale dublă electromagnetă R. B. Nr. 86967, după ce a purtat-o abia 4 săptămâni, atât i-a ajutat, încât spre cea mai mare mirare a mea, mama și-a părăsit patul și acum e pe deplin sănătoasă. Ori-cine suferă de astfel de boale să se îndrepte numai către d-ta.

Cu deosebită stimă:

George Porth.

Müller Albert, Budapest, V/25., Vadasz-utca 34.

VARIETĂȚI.

Evlavie. Pe vremea când arhiepiscopul al XIV-lea marele rege al Franței odată duându-se la biserică spre marea sa mirare în loc de a vedea biserică plină ca de obicei, biserică era goală și afară de el, suita lui și afară de preoți, nu era nimeni.

Ce însemnează asta? întrebă regele pe Fénélon? «Majestate» — răspuse Fénélon — am dat sfără în țară, că azi n-o să vin la biserică, pentru ca să poți vedea, că oare-cine vine la biserică din propriul îndemn de evlavie, și cine vine, vine numai ca să se lingușască regelui.

Originea batistelor. Cronicarii din toate vremurile nu au putut ajunge să stabilească în mod hotărât, că oare când și unde s'au întrebuițat mai întâi batistele. Odată pe scurtă vreme ajunseră la hotărârea că o femeie din Veneția în secolul al XII sau XIII a fost prima, care se fi adus la modă batistă dar nu de multă vreme o revistă parisiană ne arată cu mare precizie, că deja și vechii Greci și Perși să fi avut un fel bucăți de pânză în patru colțuri și de cari fiecare avea câte 2—3 bucăți. Una dintre aceste «batiste», cari foarte arate-ori erau înfrumusețe, o țineau la cingătoare, alta o ținea în mână, cel puțin înaintea publicului, dar nici decum pentru scopul acela laudabil, pentru care se întrebuițază astăzi. — Și despre vechii Romani se spune, că ar fi cunoscut foarte bine batistele, ba că să fi aflat chiar și mai multe specii ale batistei ca articoli de toaletă.

Ast-fel trebuie amintit «sudarium», care era întrebuițat pentru ștergerea sudorii de pe față, «prarium», roșu pentru ca rezide pe față, «prarium», folosit pentru ca respectivul să-și șteargă gura și în mod discret și nasul, «solare», avea misiunea de a proteja capul împotriva razelor fierbinți ale soarelui și în fine «focale», care de obicei erau pusă în jurul grumazului, când omul nu se simțea bine. Ba și doamnele vechilor Romani întrebuițau batistele, drept corset ast-fel, că cu o batistă mai mare își încingea talia.

Pe vremea emigrațiunii popoarelor batistele ieșiră din modă, dar după mai multe secole reveniră din nou.

ROMANUL „LUPTEI“.

SEMNULE CELOR PATRU

de CONAN DOYLE. (7)

— Urmare —

— Nu e bine să admiți la judecată și influențele personale; — îmi răspuse Holmes cu un zimbet ușor, — iată un lucru de mare importanță. Pentru mine, un client nu e decât o figură, un factor al unei probleme. Sentimentele sunt dușmănoase judecății. Aparența te înșală foarte adese-ori. Cea mai drăgălașă femeie care am cunoscut-o a murit pe spânzuraătoare, fiindcă omorâse trei copii mici pentru a câștiga sumele pe cari erau asigurate viețile lor, iar bărbatul cel mai respingător pe care îl cunosc e un filantrop care a dăruit pentru săracii din Londra aproape un sfert de milion. —

— În cazul de față, însă, — —

— Nu faci nici-odată excepție. O excepție slăbește regula. N'ai încercat nici-odată să judeci caracterul unui om după scrisoarea lui? Ce ții despre omul acesta judecând după scrisoare?

— Scrisoarea e ceteată și regulată. Poate un negustor, caracter ferm, cred eu.

Holmes dădu din cap.

«Uite-te la literele lui lungi; abia se ridică peste cele mici «Acest d ar putea să

un a, și e-ul un l. La oamenii de caracter erele lungi întotdeauna se deosebesc de le scurte, ori-cât de puțin cetăț ar scie. Din inițiale deduc la conștiință, și li- ra k tradează șovăială și nesiguranță. — cum ieș. Am să mai iau câteva informații. —

Ședeam la fereastră, cu o carte în mână, ar nu eram în stare să citesc. Gândurile ele erau încă tot la oaspele nostru, — mbetul ei, glasul ei sonor și plin, taina ce ivăluia viața iei mă atrăgeau. Dacă în a- ul când dispăruse tatăl ei ea fusese de 17 ni, acum trebuia să aibă 27 de ani, — o rătă plăcută, când tinereța și-a pierdut onștiința de sine și s'a trezit la realitate rin multele experiențe îndurate.

Am șezut la fereastră vreme îndelungată i aș mai fi stat de nu-mi veneau idei atât de primejdioase și aventurioase, încât am ro- it și m'am apucat să citesc un studiu de atologie. — Cum puteam să gândesc la ucruiri de acestea eu, un doctor militar, cu un picior bolnav și lipsit de ori-ce avere? Ea era și pentru mine o figură, un factor, ni nic alta. Dacă soartea mea e tristă, e mai demn să privesc în fața viitorului ca un bărbat, în loc să încerc să-mi luminez viața prin iluzii deșarte.

III.

Holmes nu s'a întors decât la 5și jumă- tate. Era vesel, senin, în voie foarte bună. «Toată afacerea e o taină prea mică! — începu apoi în vreme ce servia ciai. — Mie mi-se pare, că faptele nu admit decât o singură explicație probabilă.

— Cum, ai și deslegat problema?

— Nu, asta ar fi prea de vreme. Am des- coperit însă un moment care îmi impune o deducție foarte probabilă. Detaliile îmi lip- sesc încă. Tocmai acum am studiat registre- le ziarului «Times» și am aflat, că majorul Scholter din Nowood, odinioară făcând ser- viciu în regimentul 34, a murit la 22 Aprilie 1882.

— Trebuie că sunt greu la cap, căci nu văd legătură între moartea lui și cazul no- stru.

— Nu? Mă miră mult. Ian judecă cazul din următorul punct de vedere: căpitanul Morstan dispore. Singura persoană, cu care ar fi putut să vorbească, e majorul Scholto; majorul însă neagă, că ar fi știut ceva despre sosirea căpitanului la Londra. Patru ani în urmă moare Scholto. O săptămâ- nă după moartea majorului, dom- nișoara Morstan primește o cutioară pre- țioasă. Cutioara aceasta o primește apoi an de an, iar acum i-se mai trimite și o scrisoare, în care se zice, că i-s'a făcut o mare nedreptate. De ce nedreptate poate, oare, fi vorba dacă nu că i-s'a răpit părin- tele? De ce ar fi început trimiterea cuti- oarelor îndată după moartea majorului, dacă nu din motivul, că moștenitorul ma- jorului, cunoscând taina, voia să repare gre- șala? Știi, ești în stare să-mi dai o altă ex- plicație a lucrului?

(Va urma.)

Poșta administrației.

Dlul G. Ballia în I. Provocarea s'a trimis deodată cu bani. Restaiți încă cu 3 coroane.

Dlul Ioan Fonai în Ș. «Transilvania» Bucuerști. Pe anul acesta s'au împărțit bursele. Trebuie se așteptați până la anul viitor.

Economie.

Starea semănăturilor.

Ministrul ungar de agricultură a dat pu- blicității un raport alcătuit pe temeiul co- municărilor corespondenților economici, asupra stării semănăturilor și situației a- gricole din țară.

Conform acestui raport situația agricolă din Ungaria la 15 Noemvrie n. a. c., s'a prezentat în următorul chip.

După seceta îndelungată și după frigul ce a bătuit în unele ținuturi ale țării, tim- pul s'a schimbat, urmând zile mai calde.

Ploaia, ce s'a revărsat aproape asupra întregii țări a avut de urmare, că agricul- torii au putut continua aratul și semănațul de toamnă, cu care au întârziat atât de mult.

Ploaia însă, îndeobște n'a fost îndeajuns, astfel, ca să aibă de urmare o îmbunătățire generală și vădită a semănăturilor.

Semănăturile de toamnă sufer și acum din cauza secetei, ele au răsărit rar și rău, așa că în multe ținuturi semănațul se face din nou.

Sunt multe ținuturi unde mai este mult de semănat, sunt însă și astfel de ținuturi unde până acum nu s'a putut face nici chiar arăturile pentru semănăturile de toamnă.

E nădejde însă, că ploile din urmă, în caz de timpul va fi în cursul lunii Noemvrie călduros, vor avea o înrăurire binefăcătoare asupra dezvoltării semănăturilor, iar unde până acum agricultorii nu au putut ara, vor face aceasta în curând așa, că teritoriile ne semănațe încă se vor putea semăna în cursul lunii corente.

O parte a semănăturilor de rapiță au trebuit arate.

Ingropatul viilor, căratul tuleilor de cu- curuz, căratul lemnelor și gunoiului con- tinuă pretutindeni.

Vitele sunt îndeobște sănătoase, în u- nele ținuturi se mână încă la pășune, deși nu prea găsesc iarbă de păscut.

Plante de nutreț sunt deajuns numai în câteva comitate, în cele mai multe agri- cultorii n'au pentru vite nutreț în deajuns și sunt siliți a da vitelor nutreț cu cea mai mare cruțare.

Bursa de efecte. Știrile sosite din străi- nătate, în deosebi cele din Viena n'au felul ca să dea zor speculției. Cir- culația a fost restrânsă. Cursurile valorilor atât internaționale, cât și locale s'au men- ținut.

La încheierea bursei au notat:

Acțiunile institutului de credit	Coroane
„ „ austriac vinde	627.50
„ „ ung.	740.—
„ băncei de escompt	466.—
„ soc. căilor fer. aust. ung.	657.75
Renta ung. de aur 4 proc.	110.—
„ „ coroane 4 „	92.20
„ austr. de aur 4 „	114.25
„ „ coroane 4 „	95.75
Scrisuri fonciare „Albina“	101.—
Napoleon d'or (20 franci aur)	19.26
mărci germane, aur	23.59
Galbeni austriaci și ungurești	11.43
Bilete germane 100 mărci	118.12
„ „ franceze 100 franci	96.15
„ „ italiene 100 lire	96.20
„ „ române 100 lei	94.15
Ruble rusești de hârtie	2.54

Prețurile cerealeor. Tendința generală în târgul efectiv de cereale a fost azi foarte fermă. Prețurile cerealelor s'au urcat. Cir- culația a fost încă de dezvoltată. Producții fiind cererile numeroase au eșit în câțva din rezervă, vânzând cerealele cu prețuri urcate.

Azi până la 12 ore din zi s'au vândut abia 40.000 măji m. grâu.

Pentru cel mai frumos grâu de Tisa (79 kgr. greutate) s'au plătit 26 cor. 30 fileri, iar pentru cel mai slab din comitatul Pestei (75 kgr. greutate) 24 cor. 50 fileri de maza metrică (100 kgr.)

Tendința generală în târgul pe termen de cereale a fost fermă. Conform buletinului oficial au notat:

Grâu pro Aprilie 1908: 13.03, 13.10—13.08, pro Octomvre 1908: 11.57, 11.60—11.58.

Secară pro April 1908: 12.10, 12.18—12.16

Ovăs pro Aprilie 1908: 8.69, 8.75—8.54.

Cucuruz pro Mai 1908: 7.67, 7.71—7.58 coroane de 50 kgr.

Tariful transportului pe năi. Pentru transportul mărfurilor pe apă se plătește până la Budapesta de 100 kilograme: Dela Panciova 50—54 fileri, Neoplanta (Ujvidék) 46—48, Bezdán 32—36, Senteș —— Seghedin 52—54, Zenta 48—50, Titel 46—48 Timișoara—, Becicherecul-Mare 50—52 fileri.

În aceste sume sunt socotite și darea de transport precum și taxa de asigurare.

Piața din Budapesta.

I.

Cereale.

Grâu, m. metr. (100 kgr.)	frum.	26 cor.	30 fil.
„ „ „ „ „ mijl.	25	„	30
„ „ „ „ „ slab	24	„	50
Secară, „ „ „ „ „ dela	22.50	—	23.—
Orz, „ „ „ „ „	15.70	—	16.30
Cucuruz „ „ „ „ „	14.80	—	15.—
Ovăs „ „ „ „ „	16.20	—	17.—
Rapiță „ „ „ „ „	34.50	—	36.—

II.

Producte.

Prețurile sunt socotite după 100 kilograme în bani gata.

Unsoare de porc, dela	146 cor.	—	147 cor.
Slănină	118	„	121
Cartofi	3.80	„	5.—

Spirit dela 60— cor. — 61—

III.

Târgul de porci din Kőbánya (Steinbruch)

(Prima calitate ungară.)

Bătrâni	— — —	fileri kilogramul.
Tineri	129—131	„ „

Redactor responsabil:

GEORGE PLEȘOIANU.

Patent Nr. 86967

Nu e crucea lui Volta! Nu e mijloc secret! Vindecă și în- vlorează pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e să da împrejurări, că a- cest aparat vindecă boale vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migene, neuralgie, împedecarea cir- culației sângelui, anemie, ameteți, tulburări de urechi, bătăe de inimă, sgârciuri de inimă, astmă, auzul greu, sgârcinri de stomac, lipsa pofteri de mâncare, răceala plămâni și picioare, reumă, podăgră, ischis, udul în pat, influența insomnie, epilepsia, circulația neregnată a sângelui și a multor alte boale cari la tractare normală a medicului să vindecă prin electricitate. — n cancelaria mea se află atestate încurse din toate părțile lumii, cari prețuesc cu multumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel picient, care în deeurs de 45 zile nu se va vindeca saeretrimate băni. Unde ori-ce încercare s'a constat zadarnică rog a proca aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul «Volta» de oare-ce «Glasul Volta» atât în Germania câtși în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice e recomandată în deosebi

Prețul aparatului mare e cor. 8.—

folositor la morburî cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e cor. 6.—

folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă. Expedițiile prin centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

Müller Albert, Budapest,
V125 Strada Vadász 34 colțul.

Dela „Poporul Român“ se pot procura următoarele cărți

Cărți din editura librăriei „Minerva“ București:

Alexandri V.: Poesii	1-50
Alexandri V.: Teatru II.	1-50
Alexandri V.: Teatru III.	1-50
Alexandri V.: Teatru IV. Cor.	1-50
Alexandri V.: Proză	1-50
Alexandrescu Gr.: Versuri și Proză	1-50
Basarabescu: Vulturii	1-50
Bârsan: Popasuri	1-50
Brun I.: Moșneagul	1-50
Bălcescu N.: Istoria Românilor	1-50
Bolintineanu D.: Poezii	1-50
Beldicianu N.: Chipuri dela mah.	1-50
Boureaun E.: Povestiri din copilărie	1-50
Creangă Ion: Opere complete	1-50
Coșbuc G.: Valuri alinate	1-50
Caraivan: La Șezătoare	1-50
Dunărianu: Ch nuifii	1-50
Dauș: Doamna Oltea	1-50
Delatissima: 100 Basme	1-50
Eminescu M.: Literatură populară	1-50
Eminescu M.: Scrieri politice	2-—
Eminescu: Geniu Pustiu	2-—
Filimon N.: Ciocoi vechi și noi	1-50
Gârleanu: Cea dintâi durere	1-50
Grigorovitz Em. Chipuri și Graiuri din Bucovina	1-50
Genlis: Povestiri morale	1-50
Gorun Ion Taina a seasa	1-50
Gârleanu Em.: Bătrânii	1-50
Hodoș Constanța: Frumos	1-50
Iorga N.: Gânduri și sfaturi	1-50
Iorga N.: Neamul Rom. din Bucovina	2-50
Iorga N.: Ștefan cel Mare	0-75
Iorga N.: Neamul Rom. din Ardeal Vol. I.	2-50
Iorga N.: Istoria Românilor în chipuri Volumul I.	2-50
Iorga: Prin Bulgaria	2-50
Iosif St. O.: Credințe	1-50
Lecca H.: Poezii	1-50
Lecca H.: Tainele cerului	1-50
Livescu: Nu se cuvine	1-50
Manolache Holda: Fețe	1-50
Moruzzi: Rușii	1-50
Nicolae Stamati: Opere Compl.	1-50
Negruzzi C.: Op. Compl. Proză	1-50
Odorescu: Opere Compl. Vol. I.	1-50
Pann Anton: Povestea vorbeii	1-50
Popovici A. C.: Vorbe înțelepte	1-50
Popp V.: Răs și Plâns Cor.	1-50
Paul Augustin: Intre Someș și Prut	1-50
Petrescu Petra: „Ilie Marin“	1-50
Popp V.: Domnița Viorica — Rutenisarea Bucovinei	2-—
Pop: Cum iubește o fată?	3-50
Rosetti — Max.: Intre Capșa și Palat	1-50
Scrob Carol: Roua și Bruma	1-50
Sandu Aldea C.: In urma plugului	1-50
Sadoveanu: Povestiri	1-50
Sandu: 2 Neamuri	1-50
Sadoveanu: Dureri înăbușite	2-—
Sadoveanu: Povestiri de Răsboi	2-—
Sadoveanu: Crâșma lui moș Precu	2-—
Sadoveanu: Floare Ofilită	2-—
Sadoveanu: Amintirile căprarului Oheorghită	2-—
Slavici I.: Din Bătrâni	2-50
Slavici I.: Vatra părăsită	2-—
Sadoveanu: Soimii	1-50
Sadoveanu: La noi în Vilșoara	1-50
Sadoveanu: Mormântul	2-—
Teodor G. A.: Din viața Mării	1-50
Urechia: In Bucezi	1-50
Pandele: Bucăția	3-—

Biblioteca populară a „Minervei“:

Istoria populară a Rom. Vol. I.	—15
„ „ „ „ Vol. II.	—15
„ „ „ „ Vol. III.	—15
Cântarea României	—15
Istoria populară a Lit. Rom.	—15
Revoluția lui Tudor Vladimirescu (1821)	—15
Perdereea Basarab. 1812 și 1814	—15
Unirea Principatelor și domnia lui Cuza	—15
Vasile Alexandri cel mai mare poet al României	—15
Ștefan cel Mare, copilăria și suirea la tron	—15
Istoria lui Mihai Viteazul	—25
Revoluția lui Horea	—15

Ce să cetim	—15
10 Maiu	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. I.	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. II.	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. III.	—15
Viața și faptele lui Veniamin Costachi (1667—1846)	—15
Aritmetica	—15
Femeile in revol. din Rusia	—15

Cărți din editura librăriei „Alkalay“ București:

Biblioteca pentru toți

fiecare număr 30 fileri, plus 5 fil. porto. (Dacă cartea are 2 sau mai mulți numeri costul e de atâtea ori 30 fileri.)

Adamescu, Modele de discursuri române No. 43-44.	
Adamescu Gh., Modele de discurs. streine 48-49.	
Adamescu Gh., Din biogr. scriitorilor români, No. 85.	
Alexandri, Ovidiu dramă, 180-181.	
Alexandri, Doine No. 182, Lăcrămioare 183.	
Alexandri, Suenire 184. Mărgaritarele, No. 185-186.	
Alexandri, Pasteluri. No. 187, Varia, No. 188.	
Alexandri, Allele, Poesii 189-190.	
Alexandri, Ostașii noștri, Poesii No. 191.	
Alexandri, Dumbraza roșie, poem istoric 192.	
Alexandri, Legende 193-194.	
Alexandri, Teatru vol. I, 199.	
Alexandri, Teatru vol. II, 20.	
Alexandrescu Gr. M., Proză și poezii 15.	
Andersen, Povești alese, cu portret, I.	
Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, 100.	
d'Annunzio Făclia sub obroc. Trag. 248, trad. de Al. Dor.	
Augier & Sandeau, Ginerile lui Poirier teatru, No. 78.	
Bachelin Leo, Castalul Peleş 9.	
Bălcescu, Poesii vol. I, 126.	
Bălcescu, Poesii vol. II, 127.	
Bănățeanu P., Din viața meseriașilor, 23-24.	
Bianu Ioan, Momente Culturale, 217.	
Bolintineanu D., Legende istorice, 20.	
Bolintineanu D., Manoil, Roman, 202-203.	
Bolintineanu, Elena, Roman, No. 243-245.	
Bourde, Patriotul, 54.	
Buzoianu G. T., Egiptul, 72.	
Buzoianu G. T., Erberii-Hesperidele, 87.	
Buzoianu G. T., Cartagena-Cyrena, 95.	
Calligari D., Dicționar englez-român, 204-215.	
Caragiale I. L., Schițe ușoare, 58.	
Caragiale I. L., Fragmente, 121-122.	
Carmen Sylva, De prin veacuri, I. No. 7.	
Carmen Sylva, De prin veacuri, II. ultim, 40.	
Carmen Sylva, Robia Peleşului, 119.	
Carmen Sylva, O Rugăciune, 223.	
Cazaban Al., Depart de Oraș, novele, 254.	
Cervantes, Don Quijote, 218.	
Cicerone, Despre prietenie, 107.	
Colomb D-na, Istorie, 17.	
Coppée François, Prietene, roman, 52.	
Coppée François, Poveste tristă, 103-104.	
Costin, Spre primăvară, 64.	
Creangă, Opere complete, vol. I., 28.	
Creangă, Moș Nichifor, vol. II., 29.	
Creangă, Povestea lui Stan Pățtu, vol. III. No. 30.	
Creangă, Povestea lui Harap Alb, vol. IV., 31.	
Creangă, Amintiri din copilărie, vol. V. și VI. 32-33.	
Demetrescu Traian, Iubita, No. 263.	
Demetrescu M. Nuvele, Nn. 12.	
Depărățeanu, Doruri și amoruri vol. I. 42.	
Depărățeanu, Doruri și amoruri vol. II. 45.	
Dulfu P., Legenda Țiganilor, No. 70.	
Dumas A., (fiul) Denisa, drama, 88-89.	
Eminescu Mih., Poesii, 195-196.	
Facca Franțuzitele. teatru, 240.	
Flammarion Camille, O călătorie în cer, 266.	
Filimon, Ciocoi vechi și noi, roman, part. I. 80-81.	
Filimon, Ciocoi vechi și noi, roman, part. II. 62-63.	
Filimon, Ciocoi vechi și noi, rom., part. III. și ult. No. 84.	
Foe Daniel Robinson Crusoe (călătorii), 262.	
Flammarion Camille, Fenomerele Spiritismului 269.	
Gastineau, Geniile științei și industriei, 91.	
Genevraye, Ombra, roman, 21.	
Ghica Ion, Scrisori către V. Alexandri, vol. I. No. 224-225; vol. II. No. 226-227; vol. III. 228-229; vol. IV. cu note de II, Chendi, Nc. 230-231.	
Goethe, Werther, roman, 38.	
Glorigle musicie, 110.	
Grillpartzer, Heroși Leandru, trad. de Har. Lecca, 270.	
Hamangiu, Codul civil adnotat, 128-137.	
Hamangiu, Procedura civilă adnotată, 139-148.	
Hamangiu, Legea Judecator. de pace adnotată, 149-151.	
Hebbel Fried, Iudita și Holofern, tragedie, 197.	
Hugo Victor, Ernani, dramă 232-233; trad. în versuri de H. Lecca.	
Hugo Victor, Regele petrece, dramă, 264-265, tradusă în versuri de Ludovic Dauș.	
Huxley, Noțiuni asupra științelor, 41.	
Ibsen, Stâlpii Societății, 253.	
Ionescu Gion, Istorie, 34.	

Iorga N., Oameni și fapte din trec. românesc, 221	
Lecca G. Haralamb, Poeme, 91.	
Lecca G. Haralamb, Casta-Diva dramă, 236-237.	
Lecca G. Haralamb, Jucători de cărți, dramă, 238-239	
Lecca G. Haralamb, Suprema forță. Teatru, 246-247	
Lecca G. Haralamb, Căinii, dramă, 257.	
Lubboc, Intrebuintarea vieței, 124.	
Madan G., Suspine, 138.	
Marian, Păserile noastre și legendele lor, 2.	
Maiorescu T., Nuvele și schițe, 10.	
Mahaffy, Antichitatea greacă, 27.	
Maistre Xavier de, Călătoria împrejurul odăii, 22.	
Michelet, România, Roma, Piza, etc. 8.	
Molière, Bolnavul închipuit, 251-252.	
Morand, Introduceri la studiul științelor fizice. 112-113.	
Müller, Animale celebre, 108.	
Musset Alfred, La ce visează Fetele, 19.	
Mic Vocabular militar român-frac.-rus-turc, 105-106.	
Molieré, Doctor fără voie.	
Nora A., Clipe trăite, 256.	
Olănescu D. C. (Ascanio), Satire, 63.	
Ovid, Metamorfozele, 101-102.	
Oscar Wilde, Salomea (dramă) trad. Z. Bârsan, 261.	
Pann Anton, Pov. vorbii vol. I. No. 16, vol. II. 25, III. ult. 39	
Pann Anton, Nastratin Hogea 79.	
Pann Anton, Povestea lui Moș Albu part. I. 93. part. II. 94	
Petofi, Apostol. trad. în versuri de Iosif. No. 99.	
Pecaut și Baude, Conv. despre artă I. No. 50, II. No. 36.	
Pierre C. de St., Paul și Virginia, No. 96-97.	
Pitaru Hristache, Povestea Mavroghen, No. 125.	
Ploetz-List, Mic vocabular francez-român, No. 156-158	
Popp Vasile, Fleacuri, No. 118.	
Prevost Abatele, Manon Lescaut, roman vol. I. 60.	
Prevost Abatele, Manon Lescaut roman, vol. II. No. 65.	
Prevost Abatele, Manon Lescaut vol. III. fine No 66.	
Putlitz, Ceși povestește pădurea, 86.	
Rădulescu Motru, Știința și Energie, 241.	
Rosetti D. R. (Max), Trotuarul Bucureștilui 6'.	
Rosetti D. R. Max, Teatru vol. I. No. 109, vol. II. No. 120	
Rosetti D. R. Max, Povește către săteni, 160-161.	
Rosetti Radu D., Din inimă, 55	
Rosetti Radu, Sincere, poezii 92.	
Sadoveanu Mih., Povestiri de sărbători, 234-235.	
Seneca, Liniștia sufletească, 114.	
Silvan Gh., Bătrânul Dan, 219.	
Shakespeare, Hamlet, 221-222.	
Schopenh., Viața, Amor. și Moart. trad. de Pest. 249-250.	
Sienkiewicz H., Bartek învingătorul, No. 258.	
Sihleanu A., Armonii intime 75.	
Spencer Herbert, Despre Educație, 4-5.	
Sperantia Th. D., Anecdote împănate, 201.	
Stăncescu Const., Ce este frumusețea, 71.	
Stăncescu Dumitru, La gura sobei, 35.	
Stavri Arthur, De demult, poezii, 98.	
Stavri Arthur, Pe acelaș drum, poezii, 179.	
Stoenescu Th. M., Poesii, 111.	
Swift, Guliver în țara piticilor, 198.	
Szavlovsky, Cronologie, calendare, 159.	
Teleor Dumitru, Schițe umoristice, 18.	
Teleor D., Alte schițe umoristice, 115.	
Tennyson, Enoch Arden (poema) No. 62 trad. de H. Lecca	
Theuriet André, Din tinerețe, etc. 11.	
Urechia Dr., Dușmanii noștri, 46.	
Urechia Dr., Cronicle Doctorului, 156.	
Urechia Dr., Dicționar francez-român, 166-178.	
Urechia Dr., Ce naște din piscă, 216.	
Ureche Nestor, Căruța Poștei, 271.	
Vildembruch, Două trandafiri, 23.	
Vilkins, Antichitatea romană, 14.	
Virgiliu, Georgicele, trad. în versuri de Coșbuc, 242.	
Vlahuță A., Icoane șterse cu portret, 6.	
Vlahuță A., Din goana vieței, I. No. 51. p. II. 57, p. III. u. 59	
Vlahuță A., Dan, roman partea I. 73-74. p. II. și ult. 76-77	
Vlahuță A., Iubire, poes. i. 116-117.	
Zamfirescu Duiiu, Nuvele romane, 13.	
Zamfirescu Duiiu, Viața la țară 162-165.	
Zamfirescu Duiiu, Zânase Scatiul, roman, 259-260.	
Zamfirescu Mihail, Cânt. și plâng., No. 3. p. II. No. 45	
* Biografiile oamenilor celebrii, 26.	
Povesti de Crăciun, 36.	
Minunile Universului, vol. I. 67.	
Minunile Universului, Istoria naturală, vol. II. 68.	
Minunile Universului, Omul și org. sale. vol. III. 69.	
Biografiile mamelor celebre, 123.	
Carmen Sylva, Ullranda, dramă, 275.	
Racine Atalia și T. Banville, sărutarea trad. în versuri de H. Lecca, 276.	
Gorki, Asilul de noapte, 277.	
Eminescu, Povești și nuvele, 278-279.	
Dumas-Fiul, Damă cu cameli (roman), 280-282.	
Alexandri, Fântâna Blanduziei, 283.	
Schakespeare, Femeia îndărătnică, trad. în versuri. de Haralamb G. Lecca, 284.	
Coșbuc, Antologia Sanscrită, 285.	
Octavian Goga. poezii (premiat de Academia Română), 286-287.	
Ibsen, un dușman al poporului. 288.	

Istoria Românilor Bănățeni

de
Dr. Theol. GEORGE POPOVICIU
protopresbiter ort. român și deputat dietal în Lugoj.

Se estinde pe 424 pagini, format 80 mare, prețul original 6 cor., redus 4 cor.

La cărțile până în valoare de 50 fil., 5 fil., iar dela 50 fil. în sus 10—20 fil. sunt a se alătura pentru porto postal. Pentru trimiterea recomandată plus 25 fil.